

עפ"ת 2733/05/15 - פלוקה אנדרגצ'או נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
עפ"ת 2733-05-15 פלוקה אנדרגצ'או נ' מדינת ישראל
ת.ז. 2757-10-10
317592517

בפני כב' השופט רענן בן-יוסף
המעורר
נגד
המשיבה
מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ המערער - עו"ד אשר ארבל

ב"כ המשיבה - עו"ד זנה

אין הופעה למערער

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

נגד המערער, שלא התייצב לדיון, ובשל כך רשאי בית המשפט לדחות את ערעורו על-פי סעיף 208 לחסד"פ [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982, ולפנים משורת הדין, לא אעשה זאת. הוגש כתב אישום על נהיגה בשכרות - בכל ליטר אוויר נשוף מריאותיו התגלו 530 מק"ג אלכוהול.

במסגרת הסדר טיעון בישיבה שגם אליה המערער לא התייצב, הורשע הוא על-פי הודאתו בעבירה קלה יותר בניגוד לתקנה 26(2) לת"ת, דהיינו, נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. הסדר הטיעון שם גם היה לעניין העונש, ובמסגרתו הוטלו על המערער 11 חודשי פסילה, קנס, חתימה על התחייבות ופסילה מותנית.

במסגרת הסדר הטיעון והמו"מ לקראתו בין ההגנה לתביעה, לא עלה נושא סיווג הפסילה. בית משפט קמא, מטבע הדברים, לא התייחס לעניין. עוד יצוין, כי במסגרת טיעוניו לעונש, ב"כ המערער אמר את המילים הבאות: "**אבקש לכבד את ההסדר. אבקש הקלה משמעותית בקנס בשל מצב אישי ומשפחתי.**"

עתה נפתחת הדלת באולם בית המשפט והמערער נכנס ומוסר לבית המשפט מכתב.

בית משפט קמא כיבד את ההסדר והטיל על המערער, בין היתר, כאמור, 11 חודשי פסילה. כעבור זמן פנה ב"כ המערער לבית משפט קמא בבקשה לסווג את הפסילה. בית משפט קמא, לאחר שקיבל את תגובת המדינה, המתנגדת לה, דחה את הבקשה.

בתגובתה של המשיבה לבית משפט קמא נאמרו הדברים הבאים: "**המבקש נשפט במסגרת הסדר טיעון כאשר סיווג הפסילה אינו חלק ממרכיביו**".

הערעור הוא על ההחלטה האחרונה ובו חוזר המערער ומבקש מבית המשפט לסווג את עונש הפסילה כך שיותר לו לעבוד ולנהוג במלגה במסגרת עבודתו שבכתב הערעור בו פורט מה מקום עבודתו, במה הוא עובד וכל דבר אחר הקשור לעניין זה.

המדינה, ובצדק, גם בהליך הערעור מתנגדת למתבקש. אכן, אף אני כתבתי בערעור בעניין דומה שיש להקפיד על כיבודם של הסדרי הטיעון ואותה הקפדה מחייבת שגם בקשות שלא נכללו במסגרת הסדר הטיעון לא יפתח הפתח, ובית המשפט יעתר להן.

יש בקבלת הערעור משום פגיעה, כך במפורש, במוסד הסדרי הטיעון. יחד עם זאת, מטרת הענישה היא איננה להזיק באופן לא מידתי לנאשמים, אין מטרת הענישה להכאיב לנאשמים במקום שאין בו תועלת, ולא תהיה כל תועלת מכך שאדם שנשלל רישיונו מלנהוג במקום שמסוכן לציבור עוברי הדרך יאבד גם את מקור פרנסתו.

בית המשפט העליון נזקק לעניין זה, בין היתר, ברע"פ 4265/12, ויטלי אליזרוב נ' מדינת ישראל (14.06.12). שם הדגיש בית המשפט העליון באמרו: "**מלגה היא רכב הנוסע ככלל במקום מצומצם, בתוך שטח מפעל, לא בכביש, במהירות לא רבה ולא נוסעים בתוך סיכון מועט יחסית לנוהג ולזולת**". אכן, כך הדבר.

במקרים אחרים כמו ברע"פ 3708/08, ג'לאל טואפרה נ' מדינת ישראל (20.07.08), אמר בית המשפט העליון: "**בית משפט קמא שקל את האיזון שנובע מהנסיבות המיוחדות שאותן אמד, והנסיבות, כפי שציין, הן חלק מאיזון זה... במקרה הראשון היה מדובר בנהיגה במלגה והשני בנהיגת טרקטור בתחום קיבוץ ושדותיו. בשני אלה לצרכי עבודה נטו ללא חשיפה לסיכון ממשי**". גם שם אושר סיווג פסילה.

ברע"פ 9192/06, ארתור איסטרשוב נ' מדינת ישראל, אושר סיווג פסילה של נהיגת מלגה במקום עבודה למי שהורשע בעבירות קשות של סמים ונידון באותו מקרה אף לשלוש שנות מאסר.

שני שיקולים עומדים זה לנגד זה - האחד, כיבודם של הסדרי טיעון; האחר, מניעת פגיעה בפרנסתו של אדם ומשפחתו, ובמקרה זה מצאתי שיש הצדקה להיעתר לסיווג למרות רשלנות הסניגור בערעורו, והנני נעתר לערעור ומסווג את הפסילה כך שהמערער יהיה רשאי לנהוג רק מלגה בשטח הסגור של "אופל אריזות אלומיניום וניילונים (2002) בע"מ".

כמובן שיתר רכיבי גזר הדין יישארו על כנם.

ניתן והודע היום, ג' סיוון התשע"ה,
21/05/2015, במעמד הנוכחים.

רענן בן-יוסף, שופט

הוקלד על ידי נופר דויד